

ÉVKÖZI 25. VASÁRNAP**A év****1 –3 oldal**

Olv.: Iz 55,6-9.20 – Filem 20c-24.27a – Mt 20,1-16a
 Példabeszéd a szőlőhegy munkásairól.

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek!

Isten mindig hív bennünket. Most akik itt vannak, meghallották ezt a hívó szót, azért vannak itt. Isten körül gyülekezünk, mert ha valahol megtanulhatjuk, miképpen élhetünk mi emberhez méltó életet, akkor ez csak az Isten közelében lehetséges. Minden, amit tapasztalunk a világban, fájdalmat, gondot, bajt, az mind-mind abból származik, hogy távol kerültünk az Istentől és a magunk feje után megyünk, a magunk gondolatai, a magunk igazságai határoznak meg mindent.

***„Az Én gondolataim nem a ti gondolataitok,
 az Én útjaim nem a ti útjaitok.” – üzeni az Isten.***

A gondolatainkat, az útjainkat igazítsuk az Isten gondolataihoz, útjaihoz!

Hála Istennek, hogy Önök ma itt vannak, de van itt egy kicsi gyerek, aki korán jött. A mai evangéliumban majd arról hallunk, hogy vannak, akiket korán hívott el szőlőibe az Isten, vannak, akiket később, de mindenkit hív. Hála legyen az Istennek, hogy ennek a kicsi gyerekeknek olyan szülei vannak, akik ezt a hívást meghallották. Ez a kicsi gyerek ma bekerül ebbe a közösségbe, a keresztyén család közösségébe a keresztség révén. Örülünk ennek is, mert gyarapszik keresztyén közösségünk. Erősödik a nemzet, mert igazából a nemzet csak a keresztyének révén erősödhet. Akik nem keresztyénként gondolkodnak, azok más utakon járnak. Tartsunk bűnbánatot.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Ezt a mai példabeszédet hallgatva elgondolkodhatunk azon, hogy mi az igazságértelmezésünkkel sehova se jutunk. Amikor az igazságot emlegetjük, akkor teljesítményre gondolunk, akkor időre gondolunk, ki mennyit dolgozott. Akkor ilyenek jutnak az eszünkbe, hogy ki mit és mennyit érdemel. Csakhogy nézzünk körül a világunkban és láthatjuk azt, hogy ez a fajta igazságértelmezés semmire se visz. Ez a mai evangélium nem valamilyenfajta igazolás akar lenni, még csak azt sem lehet mondani, hogy Isten minket egy másfajta igazság értelmezésre akar elvezetni. Egészen másról van szó.

Az Isten jóságának kinyilatkoztatásáról van szó.

Közel van hozzátok az Isten.

Mi emberek igyekezünk mindent megtenni, hogy igazságos legyen a világunk, de az igazság mentén igazából nem szervezhető meg az élet. Nem véletlen, hogy Jézus Krisztus is állandóan az Isten irgalmáról, az Isten nagylelkűségéről beszél. Az ószövetségi olvasmányban is arról hallottunk, hogy a próféta azt hirdeti a népnek, hogy *az Isten közel van hozzátok*. Bajban voltak, fogságban, minden tönkrement körülöttük, kilátástalan a helyzetük, mégsem arról volt szó, hogy adományokat gyűjtenek nekik.

***A próféta ezt a magától értetődő igazságot vési a szívébe:
„Az Isten most is közel van hozzátok!”***

A mi emberi problémáink a másik ember közelségében oldódhatnak meg. Az embernek mennyi kell, ki tudja megmondani? Nagyjából az emberi szükségletek ugyanolyanok.

Az, hogy kinek van sok, meg kinek van kevés, egy más kategória.
Isten nem ezzel foglalkozik. Elsősorban mi se ezzel foglalkozunk.
***Mi az emberi életet szeretnénk megérteni, helyesen értelmezni.
Ez csak a szükségletek felől lehetséges.***

Isten az emberi szükségletekre figyel.

Higgyük el, hogy egy hajléktalannak is annyi emberi szükséglete van, mint egy királynak. Amikor mi itt az isteni Jóság kinyilatkoztatásáról hallunk, akkor Isten az emberi szükségletekre figyel. Nem azzal foglalkozik, hogy mennyi a sok, meg mennyi a kevés, nem azzal foglalkozik, hogy mi módon elégítettnek ki a dolgozók, a munkások. Az ember szükségleteire figyel. Tudomásul kell vennünk, hogy azoknak, akik csak egy órát dolgoztak, ugyanolyanok a szükségleteik, mint azoknak, akik a nap egész időszakában tevékenykedtek. Ők a szerencsésebbek, mert amikor felfogadták őket, akkor boldogok voltak. Vagy sajnálták azokat, akik még ott maradtak a piacon, mint munkanélküliek, vagy nem. Annak örültek, hogy az ő helyzetük megoldódott azzal, hogy munkát kaptak. Amazok meg talán irigykedtek rájuk. Aztán megfordult a kocka, amikor eljött az elszámolás ideje, akkor az elsők irigykedtek az utolsókra. Ilyen a mi emberi világunk.

„Az Én gondolataim nem a ti gondolataitok.”

Aki azt gondolja, hogy az ilyen emberi gondolatok mentén megoldható a mi emberi életünk, az nagyon téved. Természetesen különböző intézkedéseket kell hozni gazdasági és erkölcsi problémák megoldására, de:

***„Az én gondolataim nem a ti gondolataitok,
és az én útjaim nem a ti útjaitok.” – mondja az Úr.
Igen, amennyivel magasabb az ég a földnél,
annyival magasabbak az én útjaim a ti útjaitoknál,
az én gondolataim a ti gondolataitoknál.***

Amikor Jézus azt ígéri, hogy eljött hozzátok az Isten országa, akkor ez azt jelenti, hogy itt a földön az Isten gondolatai megjelennek. Érdemes ezen elgondolkodni, hogy mi történne akkor, ha a világban az Isten gondolatai érvényesülnének? Az emberek reakciója ijesztő lenne, mert nem tudnak mit kezdeni az Isten megnyilatkozásával. Mi sem.

Ha igazán keresztényként gondolkodnánk, akkor ez azt jelenti,
hogy az ég meg a föld nincs is olyan messze egymástól.
Akkor ez azt jelenti, hogy az Isten elgondolásának,
az Isten útjainak létjogosultsága van ezen a földön.

Testvérek!

Erről van szó, hogy az Isten csak a mi szükségleteinkre figyel. A mi e világi törekvéseinkkel nem foglalkozik. Ez akkor is igaz, ha próbáljuk igazolni e világi törekvéseinket. Meg van azoknak az e világi létjogosultsága, de az élet egészen másról szól. Ez a mai evangélium nem

a mi e világi törekvéseinket mérlegeli, nem a mi igazsággal kapcsolatos megállapításainkat óhajtja átütemezni.

Arról van szó, hajlandók vagyunk-e figyelni arra az Istenre, aki közel van hozzánk.
Az Ószövetség népének ez volt a legnagyobb vágya,
ez volt nekik az ígéret, hogy leszáll az ég a földre.
Amikor ez megtörténik, akkor megváltozik a világ.

Jézus mindnyájunkat tanít.

Akik tehetősebbek, azokat arra tanítja,
hogy ne éljenek erőszakosan vissza az erejükkel.
Akik bajban vannak, azokat meg vigasztalja,
hogy a maguk nyomorúsága tönkre ne tegye őket.

A többi valójában távoli kérdés. Isten országa azt tanítja nekünk, hogy az ember csak az Isten jószágából élhet, aki nagylelkű, aki nem tesz különbséget tehetősebb, meg nem tehetősebb között, mert mindegyikünk Istennek kedves gyermeke.

Ezen a mai vasárnapon nagyon sok mindenről lehetne még gondolkodni. Most erre a kicsi gyerekekre figyeljünk, az ő idejövetele ezt az igazságot erősíti bennünk, hogy az Isten elfogad minket. Az Isten arra tanít bennünket, hogy az ő gondolatainak megfelelően egymást éltsük. Másképp nézzük, mit adunk egymásnak. Ha a másik ember megtapasztalja jószágunkat, akkor nem lesz számunkra közömbös a másik ember sorsa. Nem lehet jónak lenni úgy, hogy közömbösen látom a másik nyomorát. Nem lehet úgy jónak lenni. Az evangélium ezt üzeni.

***Nem lehet igazságok mögé elbújni, mert az Isten az ő szíve felől gondol ránk.
Ezt akarja nekünk is megtanítani.
A próféta sokféleképpen vigasztalta népet. Istennek a közelségét ígérte.
Ha az Istenhez közel vagyunk,
akkor hitünk szerint bármi történhet velünk, életünk nem veszíti el az értelmét.***

Keresztelő

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek!

Minden Mi Atyánkban imádkozzuk, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod. Milyen meghökkentő lenne számunkra, ha valóban az Isten akarata érvényesülne a világban. Isten nem foglalkozik mértékekkel, nem foglalkozik igazságszolgáltatással. Isten ránk figyel, mert amikor az ember a másik emberhez való kapcsolatát vizsgálja, akkor mindezek eltörpülnek. Ott az ember jósága nyilatkozik meg. Ezt tanítja Isten nekünk.

Mi Atyánk...

Szentmise befejezése.

A szentmise az áldással fejeződik be. Az áldás azt jelenti, hogy Isten közel lép hozzánk. Nekünk az a hivatásunk, az a misszió, hogy a hozzánk közel lévő Istent megmutassuk az embereknek, a családunk tagjainak is és egyáltalán mindazoknak, akikkel találkozunk. Ajándékozunk mindenkinek azt az élményt, hogy közel van hozzájuk is az Isten!

+ ***Á L D Á S*** +